

TUẦN 1:

Thơ: Chiếc bóng

Giữa trưa hè nóng nực	Che mát cho đàn kiến
Bé đi bên hàng cây	Đang xây tổ âm thầm
Dưới bóng râm tán lá	Bé tù biệt đàn kiến
Đôi mắt hồng hây hây	Về nhà, mẹ đành chờ
Ở kia, đàn kiến nhỏ	Định để chiếc bóng lại
Xây tổ nắng chang chang	Cho kiến mượn làm người
Những cái đầu bé xú	Bé đi bóng cũng bước
Đội đất đi thành hàng	Ý của bé chẳng thành
Bé thương đàn kiến trắng	Sao chiếc bóng xấu thế
Lấy mình làm bóng râm,	Không đứng được mặt mình?

Truyện : Cô bé hoa hồng

Ngày xưa, có hai mẹ con Hoa Hồng. Mẹ yêu Hoa Hồng lắm. Hoa Hồng có mái tóc dài, đôi tay trắng hồng và cặp mắt đen lay láy. Nhưng Hoa Hồng rất lười, chỉ ngấm vuốt suốt ngày, chẳng giúp mẹ việc gì. Mẹ buồn lắm, khuyên thế nào cũng không được, đến nỗi mẹ phải ốm. Thấy mẹ ốm, phải nằm một chỗ. Hoa hồng hối hận lắm, vội đi tìm thuốc cho mẹ.

Đến ngã ba đường, Hoa Hồng không biết đi ngã nào. Hoa Hồng hỏi một cây Liễu nhỏ ven đường:

- Liễu ơi, mẹ chị ốm, em có biết nơi đâu có thuốc không?
- Chị cho em mái tóc, em chỉ đường cho!
- Em lấy đi!
- Chị hãy trèo lên núi kia!

Hoa Hồng thấy đau nhói. Mái tóc dài của cô bé biến mất. Còn cây Liễu lớn vụt, cành lá xanh mướt.

Hoa Hồng đến cây núi thấy một cô Táo cành lá cụt ngùn. Hoa Hồng hỏi:

- Táo ơi, mẹ chị ốm, em có biết nơi đâu có thuốc không?
- Chị cho em đôi tay em chỉ cho.
- Em lấy đi!
- Chị hãy trèo lên núi kia!

Hoa Hồng thấy đau buốt, đôi tay đã biến mất. Còn cây Táo vụt lớn, cành lá xum xuê, trĩu quả.

Lên đến đỉnh núi, Hoa Hồng chỉ thấy một cái giếng cạn. Hoa Hồng hỏi:

- Giếng ơi, mẹ chị ốm, em có biết nơi đâu có thuốc không?
- Chị cho em đôi mắt, em sẽ chỉ cho.
- Em lấy đi!

- Chị hãy đến giếng kia!

Hoa Hồng đau thót tim, đôi mắt cầu em đã biến mất, em không nhìn thấy gì nữa. Nước Giếng dâng lên, hương thơm ngào ngạt. Một tiếng nói cất lên:

- Con hãy lấy thuốc đi, thuốc chữa bệnh cho mẹ con đây!

Hoa Hồng lúng túng cúi xuống giếng. Nước Giếng dâng lên, tràn vào miệng Hoa Hồng. Hoa Hồng ngậm lấy một ngụm nước rồi vội vã lần đường trở về.

Mẹ vẫn nằm thim thít trên giường. Hoa Hồng chạy ào tới bên mẹ.

- Mẹ ơi!

Nước trong miệng Hoa Hồng rơi xuống ngực mẹ. Bà ngồi bật dậy, khỏa mạnh bình thường. Bà ôm chặt lấy Hoa Hồng, kinh ngạc:

- Sao con lại thế này?

Bà khóc những giọt nước mắt rơi xuống mắt Hoa Hồng. Kỳ lạ thay, hai mắt Hoa Hồng bừng sáng. Bà xoa đầu Hoa Hồng, tóc Hoa Hồng bỗng mọc dài, óng mượt. bà lại xoa khắp người Hoa Hồng, tay Hoa Hồng mọc lại như cũ.

Và Hoa Hồng xinh đẹp hơn xưa.

Dạy hát: Bạn có biết tên tôi

Xin mời bạn có biết là tôi
Có cái tên tuyệt vời tuyệt vời
Là tôi chính là tôi! Hê lô hê lô hê lô
Hê lô hê lô hê lô

Xin mời bạn có biết là tôi
Có cái tên tuyệt vời tuyệt vời
Là tôi chính là tôi! Hê lô hê lô hê lô
Hê lô hê lô hê lô

TUẦN 2

Thơ: Tay ngoan

Tay thò tay thụt
Tay thụt tay thò
Tay múa xòe hoa
Đẹp xinh mười ngón
Tay ngoan vòng đón
Khách đến thăm nhà
Tay biết xòe ra
“Ừ, a” cùng bạn

Tay ngoan buổi sáng
Chải răng trắng tinh
Tay biết xếp hình
Viết bài làm toán
Tay ngoan sạch đẹp
Tự biết chăm lo
Tay thụt tay thò
Tay thò tay thụt..

Âm nhạc: Năm ngón tay ngoan.

Xòe bàn tay đếm ngón tay
Một anh béo trông thật đen hay
Cả ngày vui ai có việc
Là anh giúp luôn không ngồi yên
Kề bên anh đứng thứ hai
Một anh tính thật thà dễ thương
Hỏi rằng em cao nhất nhà
Thì anh lắc luôn ngay cái đầu

Xòe bàn tay đếm ngón tay
Một anh đứng trông thật đến cao
Hỏi rằng sao cao thế này
Thì anh nói anh chăm thể thao
Cạnh bên anh đứng thứ tư
Hỏi anh đã biết đọc chữ chưa
Thì anh thừa anh biết rồi
Và anh đứng nghiêm giờ tay chào

Xòe bàn tay đếm ngón tay
Một anh bé trông thật rất xinh
Hỏi rằng ai, em út nhà
Thì anh hát luôn theo điệu ca
Rằng là em bé rất ngoan
Thường hay khám tay sạch các anh
Làm vệ sinh, hay quét nhà
Và múa hát cho vui ông bà

Truyện: Cậu bé mũi dài

“Ngày xưa có một cậu bé có một cái mũi rất dài vì vậy mọi người gọi chú là “bé Mũi Dài”. Một buổi sáng mùa thu đẹp trời, tiếng gió thổi vi vu lay động những chiếc lá. Bé Mũi Dài nhìn thấy một vườn hoa với muôn vàn bông hoa đua nhau khoe sắc. Hoa hướng dương có màu vàng rực, hoa hồng, hoa cẩm chướng đỏ tươi. Xa xa có tiếng chim họa mi hót véo von.

Bỗng bé Mũi Dài nhìn thấy một cây táo sai trĩu quả. Những quả táo chín đỏ thơm lừng. Chú vội vàng trèo lên cây để hái những quả táo chín nhưng ... chú không tài nào trèo lên được vì vướng cái mũi của mình. Bực quá bé Mũi Dài liền nói to: “Ước gì cái mũi của tôi biến mất. Tôi chẳng cần có mũi, tôi chỉ cần có miệng để ăn đủ thứ thơm ngon trên đời, để cười, để nói, tôi cũng chẳng cần tai, và tay cũng chẳng cần gì cả”. Gần đấy có chú ong đậu trên một cành hoa, nghe thấy thế, ong ngạc nhiên và nói: “Tại sao bạn lại không cần có mũi? Đối với tôi, mũi rất cần, có mũi tôi thờ được này, còn ngửi và phân biệt được các mùi thơm khác nhau của các loài hoa. Còn bạn, bạn có ngửi thấy mùi táo thơm ngon không? Nhờ có mũi mà bạn ngửi được và phân biệt được các mùi vị và hương thơm khác nhau”. Vừa lúc đó chim họa mi hót véo von bay đến nói với bé Mũi Dài: “Bạn Mũi Dài ơi, Nếu bạn không cần có

tai thì làm sao bạn nghe được tiếng nói của tôi và những âm thanh diệu kỳ xung quanh. Bạn biết không nhờ có tai mà bạn nghe và phân biệt được mọi âm thanh đấy”.

Ở gần đấy các cô hoa runh rinh cánh cũng đua nhau gọi: “ Bạn Mũi Dài ơi! Bạn có nhìn thấy một vườn hoa rực rỡ của tôi không? Bạn có thấy chúng tôi đẹp nhường nào không? Nếu bạn không có mắt thì làm sao bạn có thể nhìn thấy vẻ đẹp rực rỡ của chúng tôi được?”.

Bé Mũi Dài nghe xong, ngẫm nghĩ một lát rồi hốt hoảng đưa tay sờ lên đầu, lên mặt, tai, mắt, mũi, miệng của mình để xem chúng có còn nữa không hay đã giận chủ mà đi mất rồi. Bé muốn gọi to lên để nói lời xin lỗi nhưng run quá không tài nào gọi được. Chú ong, cô hoa, chim họa mi cùng gọi giúp cho cậu bé, còn chính ta, các cháu có đồng ý gọi giúp cậu bé không nào?”.

Từ đó, cậu bé Mũi Dài nhận thấy tất cả tai, mũi, mắt, miệng, lưỡi đều cần thiết cho mình và không thể thiếu chúng được. Cậu thầm nghĩ: “Ôi! Nếu ta không có chúng thì sẽ như thế nào nhỉ? Thật là đáng sợ!”. Và cũng từ đó cậu bé luôn nghe lời người lớn giữ gìn vệ sinh cơ thể sạch sẽ, giữ gìn đôi mắt, cái mũi... của mình mà không bao giờ có ý định vứt chúng đi nữa.

TUẦN 3

Truyện: Gấu con bị sâu răng

Tôi là một con Sâu Răng, tôi sống thoải mái trong miệng một chú Gấu con.

Chú Gấu này rất lười đánh răng. Ngày ngày tôi và các bạn của tôi đục khoét các kẽ răng của Gấu con để nhặt thức ăn. Món ăn mà tôi ưa thích nhất là sôcôla và bánh kẹo.

Một hôm, vào ngày sinh nhật của Gấu con, các bạn của chú đến rất đông, Mèo và Thỏ mang bánh ga tô, các bạn chim mang các viên kẹo đủ màu sắc, Chó thì mang đến một hộp kẹo sôcôla, còn Rùa mang bánh bích qui... đến tặng Gấu. Gấu ta thích lắm, chú ăn rất ngon lành và không ngớt lời khen: “ Ôi ! Sao toàn thứ ngon thế này! Tôi cảm ơn các bạn”.

Khi buổi tiệc sinh nhật đã tan, các bạn đã về hết, như thường lệ, Gấu con không đánh răng mà nhảy tót lên giường đi ngủ. Chỉ chờ có thế, chúng tôi – những con Sâu Răng nhảy ra mở tiệc linh đình, chúng tôi gặm, cạy, đục khoét những chiếc răng bám đầy bánh kẹo của Gấu con. Đêm đó Gấu con ta kêu gào thảm thiết vì đau nhức răng

Hôm sau, Gấu mẹ phải đưa Gấu con đến bác sĩ khám bệnh. Bác sĩ bảo: “ Đây Gấu con, răng cháu sâu nhiều quá, phải chữa ngay thôi. Nếu để lâu sẽ bị sún hết đấy. Cháu nhớ là không nên ăn nhiều bánh kẹo, nhất là vào buổi tối. Hằng ngày phải đánh răng trước khi đi ngủ và sau khi ngủ dậy.

Nhờ lời bác sĩ dặn, ngày nào Gấu con cũng chăm chỉ đánh răng. Chú đánh răng rất cẩn thận, đánh mặt trước, mặt sau của răng theo đúng lời dặn của bác sĩ làm cho răng trắng bóng. Gấu con không ăn nhiều bánh kẹo mà ăn nhiều các chất bổ khác như thịt, cá, trứng, sữa, rau quả tươi, nên răng của chú ngày càng trở lên chắc và khỏe hơn.

Còn những chú Sâu Răng chúng tôi thì từ đấy không còn gì để ăn nữa nên phải chạy ra khỏi miệng Gấu con.

Thơ: Bé ơi

Bé này, bé ơi!
Đừng chơi đất cát
Hãy vào bóng mát
Khi trời nắng to
Sau lúc ăn no
Đừng cho chân chạy
Buổi sáng ngủ dậy
Rửa mặt đánh răng
Sắp đến bữa ăn
Rửa tay đã nhé!
Bé ơi, bé này...

Âm nhạc: Quả

Quả gì mà chua chua thế? Xin thưa rằng quả khế.
Ăn vào thì chắc là chua? Vâng vâng, chua thì để nấu canh chua
Quả gì mà da cứng cứng? Xin thưa rằng quả trứng.
Ăn vào thì nó làm sao? Không sao, ăn vào người sẽ thêm cao
Quả gì mà mặc bao nhiêu áo? Xin thưa rằng quả pháo
Ăn vào thì chắc là dai? Không dai, nhưng mà nổ điếc hai tai.
Quả gì mà lẫn lông lóc? Xin thưa rằng quả bóng
Sao mà quả bóng lại lẫn? Do chân, bao người cùng đá trên sân.
Quả gì mà gai chi chít? Xin thưa rằng quả mít.
Ăn vào thì chắc là đau? Không đau, thơm lừng tận mấy hôm sau.

TUẦN 4:

Thơ: Bé giữ vệ sinh môi trường

Sân trường mát sạch
Nhờ bác lao công
Ngày ngày quét dọn
Em cũng góp phần
Giữ sân trường sạch
Này các bạn ơi

Cùng ra sân chơi
Thấy lá vàng rơi
Vung vãi khắp nơi
Cùng đi nhặt lá
Bỏ vào thùng rác
Các nơi đều sạch
Không khí trong lành
Giúp bé học hành
Chăm ngoan, khỏe mạnh.